

[Hagen Hagensen]

det står til, får man blot et svar om, at det nok ikke kan være på anden måde, og man trumfer det igennem?

Nu vil vi gerne sige, at vi ønsker, at der kommer noget fornuftigt ud af disse ting, som vi har foreslået her, og jeg håber på, at man vil være med til at få disse urimeligheder bragt ud af verden. Et mindretal af dem, der besidder noget i vort land, har et rimeligt krav på, at man ikke begynder at tage deres ejendom fra dem.

Vi henstiller meget stærkt, at vi under et kommende udvalgsarbejde på grundlag af det, vi har fremsat, måske også under iagttagelse af andre midler, kan afbøde virkningerne af det, der skete i december. Det har hast, fordi der allerede er ved at gå en forskudsregistrering i gang, der betyder, at man kræver skat op allerede i år af en formue, som man skal have ved udgangen af dette år, og som i hvert fald bliver formindsket med det beløb, som man kommer til at betale i skat i år. Vi skal have dette gennemført snart.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet gjorde allerede under behandlingen af skatteministerens nye forslag om formuebeskatning i december 1979 opmærksom på, hvor uretfærdigt, urimeligt og samfundsskadeligt skatteministerens nye forslag var, men fremskridtspartiet nøjedes ikke med at kritisere skatteministerens forslag. Vi fremsatte også et ændringsforslag. Det havde nr. 1 i betænkningen til lovforslag nr. L 64 og lød således:

»Såfremt nedsættelse af indkomstskatten til staten ikke bringer den samlede skat ned under de nævnte 70 pct., nedsættes yderligere formueskatten, indtil den nævnte grænse nås.«

En vedtagelse af dette ændringsforslag fra fremskridtspartiet ville have givet en rimelig og retfærdig formuebeskatning, idet der, som det fremgik af ændringsforslaget, aldrig ville blive tale om en højere samlet beskatning af indkomsten end 70 pct. uanset formuens størrelse.

Det, som nu er vedtaget, er jo en begyndende nationalisering, når der er talrige eksempler på, at indkomst beskattes med op til 300-400 pct. Det er indlysende, at det for det første medfører, at formuerne langsomt forsvinder, idet de simpelt hen skal bruges til

at betale formueskatterne med. Den nuværende regel er uretfærdig, fordi den specielt rammer personer med en lav skattepligtig indkomst, og der er jo mange, der i dag har en høj skattepligtig formue uden at have store indtægter. Det gælder mange landbrugere, ejere af store skovejendomme samt ejere af udlejningsjendomme, hvis indtjening ikke er steget tilnærmelsesvis i samme grad som ejendomsvurderingens oppustning af de skattepligtige formuer. Det gælder også mange indehavere af familieaktieselskaber, som til gavn for samfundet i årenes løb har brugt selskabernes indtjening til investering i nye arbejdspladser.

De nye formueskatter er af en sådan størrelse, at en socialisering eller nationalisering af landbruget også vil blive resultatet. Og det er ikke bare de største landbrugsbedrifter, der vil blive ramt. Efter den næste vurdering, hvor der vil blive registreret nye papirformuer, vil mange ganske almindelige landbrug også blive ramt af de urimelige bestemmelser i formuebeskatningen.

Med hensyn til den offentlige debat, der har været om den nye formueskat siden vedtagelsen i december, finder jeg anledning til at sige, at sjældent har nogen optrådt så hyklerisk, som hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Flygaard har gjort i denne sag. Det var allerede under behandlingen af skatteministerens forslag i december helt klart, i hvert fald for medlemmerne af skatte- og afgiftsudvalget, at en vedtagelse af forslaget ville medføre en helt urimelig behandling af mange skatteydere. Både hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Flygaard var udmærket klar over disse uheldige virkninger, men stemte alligevel for forslaget og er dermed ansvarlige for, at forslaget blev vedtaget. Men efter at pressen nu er begyndt at offentliggøre de eksempler, skatte- og afgiftsudvalget havde allerede under sagens behandling i december, har hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Flygaard forsøgt at slå sig til riddere på, at de skam ville være med til at ændre loven, hvis der kunne fremvises tilstrækkelig mange eksempler på, at loven ikke virker efter sin hensigt. De eksempler, som hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Flygaard nu efterlyser, var der tilstrækkelig mange af, inden loven blev vedtaget i december, og derfor har hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Flygaard ikke spillet med åbne kort i denne sag.